Den Europæiske Unions

Tidende

L 124

57. årgang

Dansk udgave

Retsforskrifter

25. april 2014

Indhold

I *Lovgivningsmæssige retsakter*

DIREKTIVER

★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet** [1] 1

II *Ikke-lovgivningsmæssige retsakter*

FORORDNINGER

★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 418/2014 af 24. april 2014 om ændring af bilaget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk virksomme stoffer og disses klassifikation med hensyn til maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i animalske fødevarer for så vidt angår stoffet ivermectin** [1] 19

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 419/2014 af 24. april 2014 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 22

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 420/2014 af 24. april 2014 om ophævelse af suspensionen af indsendelse af ansøgninger om importlicenser for sukkerprodukter under visse toldkontingenter 24

[1] EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSER

2014/226/EU:

⋆ **Rådets gennemførelsesafgørelse af 14. april 2014 for så vidt angår forlængelse af rettighedsperioden for audiovisuelle samproduktioner som fastsat i artikel 5 i protokollen om kulturelt samarbejde til frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side** 25

2014/227/EU:

⋆ **Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 24. april 2014 om ikke-godkendelse af visse biocidholdige aktive stoffer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012** [1] 27

Berigtigelser

⋆ **Berigtigelse til den endelig vedtagelse af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2014** (EUT L 51 af 20.2.2014) 30

[1] EØS-relevant tekst

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/52/EU

af 16. april 2014

om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU ([4]) samordner principperne for miljøkonsekvensvurdering ved at indføre minimumskrav med hensyn til hvilke typer af projekter, der skal underkastes en vurdering, bygherrens hovedforpligtelser, indholdet af vurderingen og de kompetente myndigheders og offentlighedens rolle, og direktivet bidrager til en høj grad af beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed. Medlemsstaterne kan frit fastlægge strengere beskyttelsesforanstaltninger i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

(2) Kommissionens meddelelse af 30. april 2007 med titlen »Midtvejsevalueringen af det sjette miljøhandlingsprogram« og beretning fra Kommissionen af 23. juli 2009 om anvendelsen og virkningen af Rådets direktiv 85/337/EØF ([5]), forgængeren for direktiv 2011/92/EU, understregede behovet for at forbedre principperne for miljøkonsekvensvurdering af projekter og tilpasse direktiv 85/337/EØF til den politiske, retlige og tekniske baggrund, der har gennemgået en betydelig udvikling.

([1]) EUT C 133 af 9.5.2013, s. 33.
([2]) EUT C 218 af 30.7.2013, s. 42.
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 12.3.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.4.2014.
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).
([5]) Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40).

(3) Det er nødvendigt at ændre direktiv 2011/92/EU for at styrke kvaliteten af miljøkonsekvensvurderingen, tilpasse proceduren til principperne om intelligent regulering og øge sammenhængen og samspillet med andre EU-retsakter og -politikker og med medlemsstaternes strategier og politikker på områder, der er underlagt national kompetence.

(4) For at samordne og lette vurderingsprocedurerne for grænseoverskridende projekter og navnlig for at foretage høringer i overensstemmelse med konventionen af 25. februar 1991 om vurdering af indvirkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne (Espoo-konventionen), kan de berørte medlemsstater nedsætte et fælles organ på grundlag af princippet om lige repræsentation.

(5) De mekanismer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 ([1]), (EU) nr. 1315/2013 ([2]), og (EU) nr. 1316/2013 ([3]), som er relevante for EU-medfinansierede infrastrukturprojekter, kan også lette gennemførelsen af kravene i direktiv 2011/92/EU.

(6) Direktiv 2011/92/EU bør endvidere ændres på en måde, som sikrer, at miljøbeskyttelsen forbedres, ressourceeffektiviteten forøges, og den bæredygtige vækst fremmes i Unionen. Til dette formål er det nødvendigt at forenkle og harmonisere de heri fastlagte procedurer.

(7) I løbet af det sidste årti har miljøspørgsmål som ressourceeffektivitet og bæredygtighed, biodiversitetsbeskyttelse, klimaændringer og ulykkes- og katastroferisici fået større betydning i politikudformningen. De bør derfor også udgøre vigtige elementer i vurderings- og beslutningsprocesserne.

(8) I sin meddelelse af 20. september 2011 med titlen »Køreplan til et ressourceeffektivt Europa« forpligtede Kommissionen sig til at lade bredere overvejelser om ressourceeffektivitet og bæredygtighed indgå i revisionen af direktiv 2011/92/EU.

(9) Kommissionens meddelelse af 22. september 2006 med titlen »Temastrategien for jordbundsbeskyttelse« og køreplanen til et ressourceeffektivt Europa understreger betydningen af en bæredygtig udnyttelse af jordbunden og lægger vægt på behovet for at gøre noget ved den ikke-bæredygtige udvidelse af de beboede områder over tid (»inddragelse af arealer«). Desuden anerkender slutdokumentet fra FN-konferencen om bæredygtig udvikling, der blev afholdt i Rio de Janeiro den 20.-22. juni 2012, den økonomiske og samfundsmæssige betydning af god arealforvaltning, herunder jordbundsforvaltning, og det akutte behov for at rette op på jordforringelser. Offentlige og private projekters indvirkning på jordarealer, navnlig i form af inddragelse af arealer, og på jordbunden, herunder organisk stof, erosion, komprimering og arealbefæstelse, bør undersøges og begrænses; hensigtsmæssige arealanvendelsesplaner og -politikker på nationalt, regionalt og lokalt plan er også relevante i denne sammenhæng.

(10) De Forenede Nationers konvention om den biologiske mangfoldighed (»konventionen«), hvori Unionen er part i henhold til Rådets afgørelse 93/626/EØF ([4]), kræver, at der så vidt muligt og alt efter omstændighederne foretages en vurdering af projekter, som kan formodes at få betydelige negative indvirkninger på den biologiske mangfoldighed, jf. definitionen i konventionens artikel 2, med henblik på at undgå eller begrænse sådanne indvirkninger. Denne forudgående vurdering af disse indvirkninger bør bidrage til at nå Unionens overordnede mål som fastlagt i Konklusionerne fra Det Europæiske Råd af 25. og 26. marts 2010 om at standse tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemtjenesterne inden 2020 og genoprette disse, hvor det er muligt.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 39).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 af 11. december 2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 1).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

([4]) Rådets afgørelse 93/626/EØF af 25. oktober 1993 om indgåelse af konventionen om den biologiske mangfoldighed (EFT L 309 af 13.12.1993, s. 1).

(11) De foranstaltninger, der træffes for at undgå, forebygge, begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, herunder navnlig på arter og naturtyper, der er beskyttet i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF ([1]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF ([2]), bør medvirke til at undgå enhver forringelse af miljøets kvalitet og ethvert nettotab af biodiversitet, i overensstemmelse med Unionens forpligtelser i medfør af konventionen og med målene og foranstaltningerne ifølge EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020, der er fastlagt i Kommissionens meddelelse af 3. maj 2011 med titlen »Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020«.

(12) Med henblik på at sikre et højt niveau for beskyttelse af havmiljøet, navnlig arter og naturtyper, bør miljøkonsekvensvurderinger og screeningprocedurer for projekter i havmiljøet tage hensyn til disse projekters karakteristika, navnlig hvad angår de anvendte teknologier (f.eks. seismiske undersøgelser med aktive sonarer). Til dette formål kan kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU ([3]) også lette gennemførelsen af kravene i dette direktiv.

(13) Klimaændringer vil fortsat medføre skade på miljøet og bringe den økonomiske udvikling i fare. Der bør i den forbindelse foretages vurderinger af projekternes indvirkning på klimaet (f.eks. drivhusgasemissioner) og deres sårbarhed over for klimaændringer.

(14) Efter Kommissionens meddelelse af 23. februar 2009 med titlen: »En fællesskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer« opfordrede Rådet i sine konklusioner af 30. november 2009 Kommissionen til at sikre, at der ved gennemførelsen, vurderingen og den videre udvikling af EU-initiativer tages hensyn til forebyggelse og håndtering af katastroferisici og De Forenede Nationers Hyogohandlingsplan (2005-2015) vedtaget den 22. januar 2005, der understreger behovet for at indføre procedurer for vurdering af de katastroferisici, der er forbundet med større infrastrukturprojekter.

(15) For at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau er det nødvendigt at træffe forholdsregler for visse projekter, der som følge af deres sårbarhed over for større ulykker og/eller naturkatastrofer (såsom oversvømmelser, stigende vandstand i havene eller jordskælv) sandsynligvis vil få væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. Hvad angår sådanne projekter er det vigtigt at tage højde for deres sårbarhed (eksponering og modstandsdygtighed) over for større ulykker og/eller katastrofer, risikoen for sådanne ulykkers og katastrofers forekomst og implikationerne for sandsynligheden for væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. For at undgå dobbeltarbejde bør det være muligt at bruge relevante foreliggende oplysninger indhentet via risikovurderinger foretaget i henhold til EU-lovgivning såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU ([4]) og Rådets direktiv 2009/71/Euratom ([5]) eller via relevante vurderinger foretaget i henhold til national lovgivning, forudsat at kravene i dette direktiv opfyldes.

(16) For at beskytte og fremme kulturarven, herunder også historiske bymiljøer og landskaber, der er en integrerende del af den kulturelle mangfoldighed, som Unionen er forpligtet til at respektere og fremme i henhold til artikel 167, stk. 4, TEUF, kan de definitioner og principper, der er opstillet i Europarådets konventioner om disse emner, særlig den europæiske konvention af 6. maj 1969 om beskyttelse af den arkæologiske arv, konventionen af 3. oktober 1985 om bevaring af Europas arkitekturarv, den europæiske landskabskonvention af 20. oktober 2000 og rammekonventionen af 27. oktober 2005 om kulturarvens værdi for samfundet, være nyttige. Med henblik på en bedre bevaring af den historiske arv, kulturarven og landskabet er det vigtigt, at der i miljøkonsekvensvurderinger tages hensyn til projekters visuelle indvirkninger, dvs. ændringerne i den måde, som et bebygget eller naturligt landskab fremtræder på.

(17) Under anvendelsen af direktiv 2011/92/EU er det nødvendigt at sikre intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i overensstemmelse med de mål, der er opstillet i Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst«.

([1]) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EUT L 178 af 28.6.2013, s. 66).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1).
([5]) Rådets direktiv 2009/71/Euratom af 25. juni 2009 om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed (EUT L 172 af 2.7.2009, s. 18).

(18) Med henblik på at styrke offentlighedens adgang til oplysninger og gennemsigtigheden bør rettidig miljøoplysning vedrørende gennemførelsen af dette direktiv også være tilgængelig i elektronisk format. Medlemsstaterne bør derfor på det rette administrative niveau oprette i det mindste en central portal eller adgangssteder, som giver offentligheden let og effektiv adgang til sådanne oplysninger.

(19) Erfaringen har vist, at anvendelsen af direktiv 2011/92/EU på projekter eller dele af projekter, der tjener forsvarsmæssige formål, herunder projekter vedrørende allierede styrkers aktiviteter på medlemsstaternes territorium i overensstemmelse med internationale forpligtelser, kan føre til afsløring af relevante fortrolige oplysninger med undergravende virkninger for de forsvarsmæssige formål til følge. Medlemsstaterne bør derfor i givet fald have tilladelse til ikke at anvende nævnte direktivet i sådanne tilfælde.

(20) Erfaringen har vist, at det med hensyn til projekter, som udelukkende tjener et civilt beredskabsformål, kan være til skade for bl.a. miljøet, hvis direktiv 2011/92/EU skal overholdes, og medlemsstaterne bør derfor i givet fald have tilladelse til ikke at anvende direktivet i sådanne tilfælde.

(21) Medlemsstaterne har flere muligheder, når det gælder gennemførelsen af direktiv 2011/92/EU for så vidt angår integrationen af miljøkonsekvensvurderinger i nationale procedurer. Derfor kan elementerne i disse nationale procedurer variere. Følgelig kan den begrundede konklusion, hvormed den kompetente myndighed afslutter sin undersøgelse af et projekts indvirkning på miljøet, være en del af en integreret tilladelsesprocedure eller indgå i en anden bindende afgørelse, som skal træffes med henblik på opfyldelse af målene med nærværende direktiv.

(22) For at sikre et højt niveau for beskyttelse af miljøet og folkesundheden bør screeningprocedurer og miljøkonsekvensvurderinger tage hensyn til virkningerne af hele det konkrete projekt, herunder, hvor det er relevant, dets underjordiske dele og undergrund, i anlægs- og driftsfaserne og, i givet fald, nedrivningsfasen.

(23) Med henblik på at nå frem til en fuldstændig vurdering af et projekts direkte og indirekte indvirkninger på miljøet bør den kompetente myndighed foretage en analyse ved at undersøge substansindholdet af bygherrens oplysninger og de oplysninger, der er modtaget via høringer, samt, hvor det er relevant, tage de supplerende oplysninger med i betragtning.

(24) I tilfælde af projekter, der vedtages ved en særlig national lov, bør medlemsstaterne sikre, at dette direktivs mål med hensyn til offentlig høring nås gennem lovgivningsprocessen.

(25) De kompetente myndigheders objektivitet bør sikres. Interessekonflikter kan forebygges bl.a. gennem en funktionel adskillelse mellem den kompetente myndighed og bygherren. I tilfælde, hvor den kompetente myndighed også er bygherren, bør medlemsstaterne i det mindste, som led i deres strukturering af administrative kompetencer, sørge for en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner hos de myndigheder, der varetager de opgaver, der følger af direktiv 2011/92/EU.

(26) For at den kompetente myndighed kan afgøre, om projekter af de typer, der er opført i bilag II til direktiv 2011/92/EU, og ændringer eller udvidelser heraf, skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering (screeningprocedure), bør de oplysninger, som bygherren skal fremlægge, præciseres, idet der i den forbindelse bør fokuseres på de centrale aspekter, der gør det muligt for den kompetente myndighed at træffe sin afgørelse. Afgørelsen bør gøres offentligt tilgængelig.

(27) Screeningproceduren bør sikre, at der kun kræves en miljøkonsekvensvurdering af projekter, der forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet.

(28) Udvælgelseskriterierne i bilag III til direktiv 2011/92/EU, som medlemsstaterne skal tage hensyn til, når de afgør, hvilke projekter der på grund af deres forventede væsentlige indvirkning på miljøet skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering, bør tilpasses og tydeliggøres. For eksempel har erfaringen vist, at projekter, der anvender eller påvirker værdifulde ressourcer, projekter, der er planlagt i miljømæssigt følsomme lokaliteter, og projekter med potentielt skadelige eller uigenkaldelige virkninger ofte kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet.

(29) Når de kompetente myndigheder skal afgøre, om et projekt kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, bør de indkredse, hvilke kriterier det er mest relevant at tage i betragtning, og tage hensyn til de oplysninger, der måtte være til rådighed som følge af andre vurderinger i henhold til EU-lovgivningen, for at gennemføre screeningproceduren på effektiv og gennemsigtig vis. I denne forbindelse bør det fastsættes, hvilke elementer screeningafgørelsen skal indeholde, særlig i tilfælde, hvor der ikke stilles krav om en miljøkonsekvensvurdering. Desuden er det god forvaltningsskik at tage hensyn til uopfordrede kommentarer, der måtte være modtaget fra andre kilder såsom medlemmer af offentligheden eller offentlige yndigheder, også selv om der ikke kræves nogen formel høring i screeningfasen.

(30) For at forbedre kvaliteten af en miljøkonsekvensvurdering, forenkle procedurerne og strømline beslutningsprocessen bør den kompetente myndighed, hvis bygherren anmoder herom, afgive en udtalelse om, hvor omfattende og detaljerede miljøoplysninger der skal fremlægges i form af en miljøkonsekvensvurderingsrapport (»afgrænsning«).

(31) Den miljøkonsekvensvurderingsrapport, som bygherren skal fremlægge om et projekt, bør omfatte en beskrivelse af rimelige alternativer til projektet, som bygherren har undersøgt, herunder i givet fald en kort beskrivelse af den aktuelle miljøtilstands sandsynlige udvikling, hvis projektet ikke gennemføres (referencescenarie), med det formål at forbedre kvaliteten af miljøkonsekvensvurderingsprocessen og gøre det muligt at integrere miljøhensyn i en tidlig fase af projektudformningen.

(32) De data og oplysninger, som bygherren skal fremlægge i miljøkonsekvensvurderingsrapporten i henhold til bilag IV til direktiv 2011/92/EU, bør være fuldstændige og af tilstrækkelig høj kvalitet. For at undgå dobbeltarbejde bør der tages hensyn til resultaterne af andre vurderinger foretaget i henhold til EU-lovgivning såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF ([1]) eller direktiv 2009/71/Euratom, eller national lovgivning, hvis disse resultater er relevante og tilgængelige.

(33) De eksperter, der forestår udarbejdelsen af miljøkonsekvensvurderingsrapporter, bør være kvalificerede og kompetente. Med henblik på de kompetente myndigheders undersøgelse af et projekt er der brug for tilstrækkelig ekspertise på det for projektet relevante område for at sikre, at de oplysninger, som bygherren fremlægger, er fuldstændige og af høj kvalitet.

(34) Med henblik på at sikre åbenhed og ansvarlighed i forvaltningen bør de kompetente myndigheder forpligtes til at begrunde deres afgørelser om tilladelse til projekter, så det fremgår, at de har taget hensyn til resultaterne af de gennemførte høringer og de indsamlede oplysninger.

(35) Medlemsstaterne bør sikre, at der gennemføres afbødende og kompenserende foranstaltninger og at der fastlægges passende procedurer for overvågningen af væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet som følge af anlæggelsen og driften af et projekt, bl.a. for at identificere uforudsete væsentlige skadelige indvirkninger, således at der kan træffes passende foranstaltninger til afhjælpning heraf. Denne overvågning bør ikke overlappe eller stille yderligere krav om overvågning, end hvad der kræves i henhold til anden EU-lovgivning end dette direktiv og i henhold til national lovgivning.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

(36) For at fremme en mere effektiv beslutningsproces og øge retssikkerheden bør medlemsstaterne sikre, at de forskellige trin i miljøkonsekvensvurderingen af projekter gennemføres inden for rimelige tidsfrister, afhængigt af projektets art, kompleksitet, placering og dimensioner. Disse tidsfrister bør under ingen omstændigheder føre til, at man går på kompromis med opnåelsen af høje miljøbeskyttelsesstandarder, navnlig ikke dem, der følger af anden EU-lovgivning på miljøområdet end dette direktiv, og heller ikke med offentlighedens deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse.

(37) I tilfælde, hvor forpligtelsen til at gennemføre vurderinger vedrørende miljøspørgsmål hidrører fra både dette direktiv og direktiv 2009/147/EF og/eller direktiv 92/43/EØF, bør medlemsstaterne, for at forbedre vurderingens effektivitet, nedbringe den administrative kompleksitet og øge den økonomiske effektivitet, sikre, at der fastlægges samordnede og/eller fælles procedurer, der opfylder kravene i disse direktiver, hvor dette er relevant, og under hensyntagen til deres specifikke organisatoriske karakteristika. I tilfælde, hvor forpligtelsen til at gennemføre vurderinger vedrørende miljøspørgsmål, hidrører fra både dette direktiv og anden EU-lovgivning, såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ([1]), direktiv 2001/42/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ([2]), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU ([3]) og direktiv 2012/18/EU, bør medlemsstaterne kunne fastlægge samordnede og/eller fælles procedurer, der opfylder kravene i den relevante EU-lovgivning. Når der etableres samordnede eller fælles procedurer, bør medlemsstaterne udpege en myndighed, der skal være ansvarlig for udførelsen de hermed forbundne opgaver. Under hensyntagen til institutionelle strukturer bør medlemsstaterne, hvis de finder det nødvendigt, kunne udpege mere end én myndighed.

(38) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv. Medlemsstaterne bør frit kunne beslutte, hvilken type sanktioner de ønsker at benytte, og hvilken form sanktionerne skal have. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

(39) I overensstemmelse med principperne om retssikkerhed og proportionalitet og for at sikre, at overgangen fra den eksisterende ordning som fastlagt i direktiv 2011/92/EU til den nye ordning som følge af ændringerne i nærværende direktiv bliver så problemfri som muligt, bør der fastlægges overgangsforanstaltninger. Disse foranstaltninger bør sikre, at bestemmelserne vedrørende en miljøkonsekvensvurdering ikke ændres for en bygherres vedkommende, når der allerede er taget proceduremæssige skridt i henhold til den eksisterende ordning, og en tilladelse eller anden bindende afgørelse vedrørende det relevante projekt, der kræves for at opfylde målene med dette direktiv, endnu ikke er givet henholdsvis truffet. Følgelig bør de hertil relaterede bestemmelser i direktiv 2011/92/EU inden ændringen heraf ved nærværende direktiv gælde for projekter, for hvilke screeningproceduren er påbegyndt, afgrænsningsproceduren er indledt (i tilfælde, hvor bygherren har anmodet om afgrænsning, eller hvor den kompetente myndighed har stillet krav herom), eller miljøkonsekvensvurderingsrapporten er fremlagt før fristen for gennemførelse af direktivet i national ret.

(40) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ([4]) har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

(41) Målet for dette direktiv, nemlig at sikre et højt niveau for beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed ved at fastlægge minimumskrav til miljøkonsekvensvurdering af projekter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af rækkevidden, alvoren og den grænseoverskridende karakter af de miljøspørgsmål, der skal behandles, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(42) Direktiv 2011/92/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

([4]) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 2011/92/EU ændres således:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 2 tilføjes følgende definition:

»g) »miljøkonsekvensvurdering«: en proces bestående af:

i) bygherrens udfærdigelse af en miljøkonsekvensvurderingsrapport, jf. artikel 5, stk. 1 og 2

ii) gennemførelse af høringer, jf. artikel 6 og, hvis det er relevant, artikel 7

iii) den kompetente myndigheds undersøgelse af de i miljøkonsekvensvurderingsrapporten fremlagte oplysninger og eventuelle supplerende oplysninger, som bygherren om nødvendigt har fremlagt i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, samt af eventuelle relevante oplysninger modtaget via høringer i henhold til artikel 6 og 7

iv) den kompetente myndigheds begrundede konklusion om et projekts væsentlige indvirkninger på miljøet under hensyntagen til resultaterne af den i nr. iii) omhandlede undersøgelse og, i givet fald, dens egen supplerende undersøgelse, og

v) indarbejdelse af den kompetente myndigheds begrundede konklusion i alle de i artikel 8a omhandlede afgørelser.«

b) stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne kan fra sag til sag, og såfremt der er hjemmel hertil i national ret, beslutte ikke at anvende dette direktiv på projekter, eller dele af projekter, der alene tjener et forsvarsformål eller projekter, der alene tjener et civilt beredskabsformål, hvis de vurderer, at en sådan anvendelse ville skade disse formål.«

c) stk. 4 udgår.

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1-3 affattes således:

»1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at projekter, der bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, undergives et krav om tilladelse og en vurdering af deres indvirkninger på miljøet, inden der gives tilladelse. Disse projekter er defineret i artikel 4.

2. Miljøkonsekvensvurderingen kan indgå i medlemsstaternes gældende procedurer for tilladelse til projekter eller, i mangel heraf, i andre procedurer eller i de procedurer, der skal udarbejdes for at opfylde dette direktivs målsætninger.

3. For projekter, for hvilke kravet om miljøkonsekvensvurdering hidrører både fra nærværende direktiv og fra Rådets direktiv 92/43/EØF (*) og/eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF (**), sikrer medlemsstaterne, hvor relevant, at der fastlægges en samordnet og/eller fælles procedure, der opfylder kravene i nævnte EU-lovgivning.

For projekter, for hvilke kravet om miljøkonsekvensvurdering hidrører både fra dette direktiv og fra anden EU-lovgivning end de i første afsnit anførte direktiver, kan medlemsstaterne fastlægge en samordnet og/eller fælles procedure.

Efter den i første og andet afsnit omhandlede samordnede procedure bestræber medlemsstaterne sig på at samordne de forskellige vurderinger af et givet projekts indvirkninger på miljøet, som den relevante EU-lovgivning kræver, ved at udpege en myndighed til dette formål, uden at dette berører eventuelle modstridende bestemmelser i anden relevant EU-lovgivning.

Efter den i første og andet afsnit omhandlede fælles procedure bestræber medlemsstaterne sig på at foretage en fælles vurdering af et givet projekts indvirkninger på miljøet, som den relevante EU-lovgivning kræver, uden at dette berører eventuelle modstridende bestemmelser i anden relevant EU-lovgivning.

Kommissionen forelægger retningslinjer vedrørende fastlæggelsen af eventuelle samordnede eller fælles procedurer for projekter, der er underkastet vurderinger i henhold til både dette direktiv og direktiv 92/43/EØF, 2000/60/EF, 2009/147/EF eller 2010/75/EU.

(*) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EUT L 206 af 22.7.1992, s. 7).
(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).«

b) stk. 4, første afsnit, affattes således:

»4. Med forbehold af artikel 7, kan medlemsstaterne i undtagelsestilfælde fritage et konkret projekt fra de i nærværende direktiv fastsatte bestemmelser, hvis anvendelsen af disse bestemmelser vil skade formålet med projektet, forudsat at målene med dette direktiv opfyldes.«

c) følgende stykke tilføjes:

»5. Med forbehold af artikel 7 kan medlemsstaterne i tilfælde, hvor et projekt vedtages ved en særlig national lov, fritage dette projekt fra de i dette direktiv fastlagte bestemmelser om offentlig høring, forudsat at målene med dette direktiv opfyldes.

Fra den 16. maj 2017 underretter medlemsstaterne hvert andet år Kommissionen om alle anvendelser af denne fritagelse.«

3) Artikel 3 affattes således:

»*Artikel 3*

1. Miljøkonsekvensvurderingen skal, afhængigt af hvert enkelt tilfælde, bestå i på passende måde at påvise, beskrive og vurdere et projekts væsentlige direkte og indirekte virkninger på følgende faktorer:

a) befolkning og menneskers sundhed

b) biologiske mangfoldighed med særlig vægt på arter og naturtyper, der er beskyttet i henhold til direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF

c) jordarealer, jordbund, vand, luft og klima

d) materielle goder, kulturarv og landskabet

e) samspillet mellem faktorerne i litra a)-d).

2. Virkningerne nævnt i stk. 1 på de deri fastsatte faktorer omfatter de forventede virkninger af et projekts sårbarhed over for risici for større ulykker og/eller katastrofer, der er relevante for det pågældende projekt.«

4) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) stk. 3 og 4 affattes således:

»3. Ved en undersøgelse i hvert enkelt tilfælde eller ved fastsættelse af tærskelværdier eller kriterier i henhold til stk. 2 skal der tages hensyn til de relevante udvælgelseskriterier i bilag III. Medlemsstaterne kan fastsætte tærskelværdier eller kriterier for, hvornår det ikke er nødvendigt at underkaste projekter hverken afgørelsen i henhold til stk. 4 og 5 eller en miljøkonsekvensvurdering, og/eller tærskelværdier eller kriterier for, hvornår projekter under alle omstændigheder skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering uden at skulle underkastes en afgørelse i henhold til stk. 4 og 5.

4. Beslutter medlemsstaterne at kræve en afgørelse for så vidt angår projekter i de kategorier, der er opført i bilag II, skal bygherren fremlægge oplysninger om projektets karakteristika og dets forventede væsentlige indvirkninger på miljøet. En detaljeret oversigt over, hvilke oplysninger der skal fremlægges, findes i bilag II.A, Bygherren skal, hvis det er relevant, tage hensyn til de tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger af indvirkninger på miljøet, der er foretaget i medfør af anden EU-lovgivning end dette direktiv. Bygherren kan også fremlægge en beskrivelse af særkender ved projektet og/eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der ellers kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.«

b) følgende stykker tilføjes:

»5. Den kompetente myndighed træffer sin afgørelse på grundlag af de oplysninger, som bygherren har fremlagt i overensstemmelse med stk. 4, og, om relevant, under hensyntagen til resultaterne af foreløbig kontrol eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af anden EU-lovgivning end dette direktiv. Afgørelsen skal gøres offentlig tilgængelig, og:

a) hvis det besluttes, at det er nødvendigt med en miljøkonsekvensvurdering, anføre hovedårsagerne til, at der kræves en sådan vurdering, med henvisning til de i bilag III opførte relevante kriterier, eller

b) hvis det besluttes, at det ikke er nødvendigt med en miljøkonsekvensvurdering, anføre hovedårsagerne til ikke at kræve en sådan vurdering med henvisning til de i bilag III opførte relevante kriterier, og, såfremt bygherren har fremlagt dem, anføre særkender ved projektet og/eller anføre, hvilke foranstaltninger der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der ellers kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

6. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed træffer sin afgørelse hurtigst muligt og inden for en tidsfrist på højst 90 dage fra den dato, hvor bygherren har fremlagt alle de i stk. 4 krævede oplysninger. I særlige tilfælde, f.eks. med hensyn til projektets art, kompleksitet, placering eller dimensioner, kan den kompetente myndighed forlænge fristen for at træffe afgørelse; i så fald underretter den kompetente myndighed skriftligt bygherren om årsagerne til forlængelsen og om, hvornår der forventes en afgørelse.«

5) Artikel 5, stk. 1-3, affattes således:

»1. Såfremt der kræves en miljøkonsekvensvurdering, skal bygherren udfærdige og fremlægge en miljøkonsekvensvurderingsrapport. De oplysninger, som bygherren skal give, skal mindst omfatte:

a) en beskrivelse af projektet med oplysninger om projektets placering, udformning, dimensioner og andre relevante særkender

b) en beskrivelse af projektets forventede væsentlige indvirkninger på miljøet

c) en beskrivelse af projektets særkender og/eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere forventede væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet

d) en beskrivelse af de rimelige alternativer, som bygherren har undersøgt, og som er relevante for projektet og dets særlige karakteristika, og en angivelse af hovedårsagerne til den valgte løsning under hensyntagen til projektets indvirkninger på miljøet

e) et ikke-teknisk resumé af de i litra a)-d) omhandlede oplysninger, og

f) alle yderligere oplysninger omhandlet i bilag IV, som er relevante for de særlige karakteristika, der gør sig gældende for et bestemt projekt eller en bestemt projekttype og for det miljø, der kan forventes at blive berørt.

Såfremt der afgives en udtalelse i medfør af stk. 2, skal miljøkonsekvensvurderingsrapporten være baseret på denne udtalelse og indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan nås frem til en begrundet konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder. For at undgå dobbeltarbejde skal bygherren ved udarbejdelsen af miljøkonsekvensvurderingsrapporten tage hensyn til tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger foretaget i henhold til EU-lovgivning eller national lovgivning.

2. Anmoder bygherren herom, skal den kompetente myndighed under hensyntagen til de af bygherren fremlagte oplysninger, navnlig oplysningerne om projektets særlige karakteristika, herunder dets placering og tekniske kapacitet, og dets forventede indvirkning på miljøet, afgive en udtalelse om, hvor omfattende og detaljerede de oplysninger skal være, som bygherren skal fremlægge i miljøkonsekvensvurderingsrapporten i henhold til stk. 1. Den kompetente myndighed hører de i artikel 6, stk. 1, nævnte myndigheder, før den afgiver sin udtalelse.

Medlemsstaterne kan også kræve, at de kompetente myndigheder afgiver en udtalelse som omhandlet i første afsnit, uanset om bygherren anmoder derom.

3. For at sikre, at miljøkonsekvensvurderingsrapporten er fuldstændig og af god kvalitet:

a) sikrer bygherren, at miljøkonsekvensvurderingsrapporten udarbejdes af kompetente eksperter

b) sikrer den kompetente myndighed, at den har, eller efter behov har adgang til, tilstrækkelig ekspertise til at undersøge miljøkonsekvensvurderingsrapporten, og

c) indhenter den kompetente myndighed om nødvendigt sådanne supplerende oplysninger fra bygherren, jf. bilag IV, som er direkte relevante for at nå frem til den begrundede konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet.«

6) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at myndigheder, som på grund af deres særlige ansvar på miljøområdet eller deres lokale og regionale kompetence kan forventes at blive berørt af projektet, får mulighed for at afgive udtalelse om de oplysninger, som bygherren har fremlagt, og om ansøgningen om tilladelse, idet der, hvis det er relevant, tages hensyn til de i artikel 8a, stk. 3, omhandlede tilfælde. Medlemsstaterne udpeger i dette øjemed de myndigheder, der skal høres, enten generelt eller i hvert enkelt tilfælde. Disse myndigheder underrettes om de oplysninger, der er indhentet i henhold til artikel 5. De nærmere regler for denne høring fastsættes af medlemsstaterne.«

b) stk. 2, indledningen, affattes således:

»2. For at sikre offentlighedens effektive deltagelse i beslutningsprocedurerne informeres offentligheden elektronisk og ved offentligt opslag eller ved andre egnede midler om følgende tidligt i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives:«

c) stk. 5 affattes således:

»5. De nærmere bestemmelser om information af offentligheden, f.eks. ved opslag inden for en vis radius eller offentliggørelse i lokale dagblade, og om høring af den berørte offentlighed, f.eks. ved skriftlig fremlæggelse eller offentlig høring, fastlægges af medlemsstaterne. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de relevante oplysninger er elektronisk tilgængelige for offentligheden via i det mindste en central portal eller let tilgængelige adgangssteder på det rette administrative niveau.«

d) stk. 6 affattes således:

»6. Der fastsættes rimelige tidsrammer for de forskellige faser, der giver tilstrækkelig tid til:

a) at informere de myndigheder, der henvises til i stk. 1, og offentligheden, og

b) at de myndigheder, der henvises til i stk. 1, og den berørte offentlighed kan forberede sig på og opnå reel deltagelse i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er omfattet af denne artikel.«

e) følgende stykke tilføjes:

»7. Tidsrammerne for høring af den berørte offentlighed om miljøkonsekvensvurderingsrapporten, jf. artikel 5, stk. 1, må ikke være kortere end 30 dage.«

7) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) stk. 4 affattes således:

»4. De berørte medlemsstater skal foretage høringer om bl.a. projektets eventuelle grænseoverskridende virkninger og de foranstaltninger, der er påtænkt for at begrænse eller undgå sådanne virkninger, og skal fastsætte en tidsramme for varigheden af høringsperioden.

Alle sådanne høringer kan foretages via et passende fælles organ.«

b) stk. 5 affattes således:

»5. De nærmere bestemmelser for gennemførelsen af denne artikels stk. 1-4, herunder om tidsrammerne for høringer, fastsættes af de berørte medlemsstater på grundlag af de nærmere bestemmelser og tidsrammer, der henvises til i artikel 6, stk. 5-7, og skal være af en sådan karakter, at de giver den berørte offentlighed på den berørte medlemsstats område mulighed for effektivt at deltage i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, vedrørende projektet.«

8) Artikel 8 affattes således:

»*Artikel 8*

Der skal tages behørigt hensyn til resultaterne af de høringer, der er foretaget, og de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 5-7.«

9) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 8a*

1. Afgørelsen om tilladelse skal mindst omfatte følgende oplysninger:

a) den i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. iv), omhandlede begrundede konklusion

b) alle de miljømæssige betingelser, der er knyttet til afgørelsen, en beskrivelse af alle projektets særkender og/eller de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, samt, hvis det er relevant, overvågningsforanstaltninger.

2. Afgørelsen om at nægte tilladelse skal anføre hovedårsagerne til ikke at give tilladelse.

3. Såfremt en medlemsstat gør brug af andre af de i artikel 2, stk. 2, omhandlede procedurer end tilladelsesprocedurerne, anses kravene i henholdsvis stk. 1 og 2 i nærværende artikel for opfyldt, når en afgørelse udstedt i forbindelse med disse procedurer indeholder de i disse stykker omhandlede oplysninger, og der er indført mekanismer, der gør det muligt at opfylde kravene i stk. 6 i nærværende artikel.

4. I overensstemmelse med de i stk. 1, litra b), omhandlede krav sikrer medlemsstaterne, at projektets særkender og/eller de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, gennemføres af bygherren og fastlægger procedurerne for overvågning af væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

Typen af parametre, der skal overvåges, og varigheden af overvågningen skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på for miljøet.

Hvor det er hensigtsmæssigt, kan der anvendes eksisterende overvågningsordninger, der er indført som følge af anden EU-lovgivning end dette direktiv og af national lovgivning, med henblik på at undgå dobbeltovervågning.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed træffer de i stk. 1-3 omhandlede afgørelser inden for en rimelig tidsfrist.

6. Når den kompetente myndighed træffer afgørelse om at give tilladelse, sikrer den sig, at den i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. iv), omhandlede begrundede konklusion eller de i stk. 3 i nærværende artikel omhandlede afgørelser stadig er tidssvarende. Med henblik herpå kan medlemsstaterne fastsætte tidsrammer for gyldigheden af den i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. iv), omhandlede begrundede konklusion eller de i stk. 3 i nærværende artikel omhandlede afgørelser.«

10) Artikel 9, stk. 1, affattes således:

»1. Når der er truffet afgørelse om at give eller nægte tilladelse, informerer den eller de kompetente myndigheder straks offentligheden og de myndigheder, der henvises til i artikel 6, stk. 1, herom i overensstemmelse med de nationale procedurer, og sikrer, at følgende oplysninger er tilgængelige for offentligheden og de i artikel 6, stk. 1, omhandlede myndigheder, idet der, hvis det er relevant, tages hensyn til de i artikel 8a, stk. 3, omhandlede tilfælde:

a) indholdet af afgørelsen og de betingelser, der eventuelt er knyttet til afgørelsen som omhandlet i artikel 8a, stk. 1 og 2

b) de vigtigste begrundelser og overvejelser, der ligger til grund for afgørelsen, herunder oplysninger om proceduren for offentlig deltagelse. Dette omfatter også resuméet af resultaterne af de høringer, der er foretaget, og de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 5-7, og hvorledes disse resultater er indarbejdet eller på anden måde taget i betragtning, navnlig de i artikel 7 omhandlede kommentarer fra de berørte medlemsstater.«

11) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 9a*

Medlemsstaterne sikrer, at den eller de kompetente myndigheder udfører de opgaver, der følger af dette direktiv, på objektiv vis og ikke befinder sig i en situation, der giver anledning til en interessekonflikt.

Er den kompetente myndighed også bygherren, sørger medlemsstaterne, som led i deres strukturering af administrative kompetencer, i det mindste for en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner i forbindelse med varetagelsen af de opgaver, der følger af dette direktiv.«

12) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

»Med forbehold af direktiv 2003/4/EF, berører dette direktiv ikke de kompetente myndigheders pligt til at overholde begrænsninger, som er indført i medfør af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser samt gældende sædvane eller praksis vedrørende industrielle hemmeligheder og forretningshemmeligheder, herunder intellektuel ejendomsret og hensynet til almenvellet.«

13) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 10a*

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.«

14) Artikel 12, stk. 2, affattes således:

»2. Hvert sjette år fra den 16. maj 2017 underretter medlemsstaterne, såfremt sådanne data foreligger, navnlig Kommissionen om:

a) antallet af projekter som omhandlet i bilag I og II, der er gjort til genstand for en miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 5-10

b) miljøkonsekvensvurderingernes fordeling på de projektkategorier, der er opført i bilag I og II

c) antallet af projekter som omhandlet i bilag II, der er gjort til genstand for en afgørelse i henhold til artikel 4, stk. 2

d) den gennemsnitlige varighed af miljøkonsekvensvurderingsprocessen

e) de generelle skøn vedrørende de gennemsnitlige direkte omkostninger ved miljøkonsekvensvurderinger, herunder indvirkningerne af anvendelsen af dette direktiv på små og mellemstore virksomheder«

15) Bilagene til direktiv 2011/92/EU ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Med forbehold af artikel 3, sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 16. maj 2017.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

1. Projekter, i forbindelse med hvilke den i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2011/92/EU omhandlede afgørelse blev truffet før den 16. maj 2017, er undergivet forpligtelserne i artikel 4 i direktiv 2011/92/EU før ændringen heraf ved nærværende direktiv.

2. Projekter er undergivet forpligtelserne i artikel 3 og artikel 5-11 i direktiv 2011/92/EU før ændringen heraf ved nærværende direktiv, såfremt:

a) proceduren vedrørende den i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2011/92/EU omhandlede udtalelse blev påbegyndt, eller

b) de i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU omhandlede oplysninger blev givet, før den 16. maj 2017.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
M. SCHULZ	D. KOURKOULAS
Formand	*Formand*

BILAG

1) Følgende bilag indsættes:

»*BILAG II.A*

OPLYSNINGER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 4

(OPLYSNINGER FRA BYGHERREN OM DE I BILAG II OPFØRTE PROJEKTER)

1. En beskrivelse af projektet, herunder navnlig:

   a) en beskrivelse af hele projektets fysiske karakteristika, og, hvor det er relevant, nedrivningsarbejder

   b) en beskrivelse af projektets placering, navnlig med hensyn til den miljømæssige sårbarhed i de geografiske områder, der kan forventes at blive berørt af projektet.

2. En beskrivelse af de miljøaspekter, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad af projektet.

3. En beskrivelse af alle de væsentlige virkninger, for så vidt oplysninger om sådanne virkninger foreligger, som projektet kan forventes at få på miljøet som følge af:

   a) de forventede reststoffer og emissioner og den forventede affaldsproduktion, hvor dette er relevant

   b) brugen af naturressourcer, særlig jordarealer, jordbund, vand og biodiversitet.

4. Der skal, hvor det er relevant, tages hensyn til kriterierne i bilag III ved indsamlingen af oplysninger i overensstemmelse med punkt 1-3.«

2) Bilag III og IV affattes således:

»*BILAG III*

UDVÆLGELSESKRITERIER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 3

(KRITERIER TIL BESTEMMELSE AF, HVORVIDT PROJEKTER OPFØRT I BILAG II SKAL UNDERKASTES EN MILJØKONSEKVENSVURDERING)

1. **Projekters Karakteristika**

Projekters karakteristika skal især anskues i forhold til:

a) hele projektets dimensioner og udformning

b) kumulation med andre eksisterende og/eller godkendte projekter

c) brugen af naturressourcer, særlig jordarealer, jordbund, vand og biodiversitet

d) affaldsproduktion

e) forurening og gener

f) risikoen for større ulykker og/eller katastrofer, som er relevante for det pågældende projekt, herunder sådanne som forårsages af klimaændringer, i overensstemmelse med videnskabelig viden

g) risikoen for menneskers sundhed (f.eks. som følge af vand- eller luftforurening).

2. **Projekters Placering**

Den miljømæssige sårbarhed i de geografiske områder, der kan forventes at blive berørt af projekter, skal tages i betragtning, navnlig:

a) den eksisterende og godkendte arealanvendelse

b) naturressourcernes (herunder jordbund, jordarealer, vand og biodiversitet) relative rigdom, forekomst, kvalitet og regenereringskapacitet i området og dettes undergrund

c) det naturlige miljøs bæreevne med særlig opmærksomhed på følgende områder:

i) vådområder, områder langs bredder, flodmundinger

ii) kystområder og havmiljøet

iii) bjerg- og skovområder

iv) naturreservater og -parker

v) områder, der er registreret eller fredet ved national lovgivning; Natura 2000-områder udpeget af medlemsstater i henhold til direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF

vi) områder, hvor det ikke er lykkedes — eller med hensyn til hvilke det menes, at det ikke er lykkedes — at opfylde de miljøkvalitetsnormer, der er fastsat i EU-lovgivningen, og som er relevante for projektet

vii) tætbefolkede områder

viii) landskaber og lokaliteter af historisk, kulturel eller arkæologisk betydning.

3. **Arten af og kendetegn ved den potentielle indvirkning på miljøet**

Projektets forventede væsentlige virkninger på miljøet skal ses i relation til de kriterier, der er anført under punkt 1 og 2 i dette bilag, og under hensyn til projektets indvirkning på de i artikel 3, stk. 1, nævnte faktorer, idet der skal tages hensyn til:

a) indvirkningens størrelsesorden og rumlige udstrækning (f.eks. geografisk område og antallet af personer, der forventes berørt)

b) indvirkningens art

c) indvirkningens grænseoverskridende karakter

d) indvirkningens intensitet og kompleksitet

e) indvirkningens sandsynlighed

f) indvirkningens forventede indtræden, varighed, hyppighed og reversibilitet

g) kumulationen af projektets indvirkninger med indvirkningerne af andre eksisterende og/eller godkendte projekter

h) muligheden for reelt at begrænse indvirkningerne.

BILAG IV

OPLYSNINGER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 5, STK. 1

(OPLYSNINGER TIL MILJØKONSEKVENSVURDERINGSRAPPORTEN)

1. Beskrivelse af projektet, herunder navnlig:

a) en beskrivelse af projektets placering

b) en beskrivelse af hele projektets fysiske karakteristika, herunder, hvor det er relevant, fornødne nedrivningsarbejder, og arealanvendelsesbehovet i anlægs- og driftsfaserne

c) en beskrivelse af de væsentligste karakteristika ved projektets driftsfase (navnlig en eventuel produktionsproces), f.eks. energibehov og energiforbrug, typen og mængden af de anvendte materialer og naturressourcer (herunder vand, jordarealer, jordbund og biodiversitet)

d) et skøn efter type og mængde over forventede reststoffer og emissioner (såsom vand-, luft-, jordbunds- og undergrundsforurening, støj, vibrationer, lys, varme, stråling) og mængder og typer af affald produceret i anlægs- og driftsfaserne.

2. En beskrivelse af de rimelige alternativer (f.eks. vedrørende projektets udformning, teknologi, placering, dimensioner og størrelsesorden), som bygherren har undersøgt, og som er relevante for det fremlagte projekt og dets særlige karakteristika, og angivelse af hovedårsagerne til det trufne valg, herunder en sammenligning af miljøpåvirkningerne.

3. En beskrivelse af de relevante aspekter af den aktuelle miljøstatus (referencescenarie) og en kort beskrivelse af dens sandsynlige udvikling, hvis projektet ikke gennemføres, for så vidt naturlige ændringer i forhold til referencescenariet kan vurderes ved hjælp af en rimelig indsats på grundlag af tilgængeligheden af miljøoplysninger og videnskabelig viden.

4. En beskrivelse af de i artikel 3, stk. 1, nævnte faktorer, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad af projektet: befolkningen, menneskers sundhed, biodiversiteten (f.eks. fauna og flora), jordarealer (f.eks. inddragelse af arealer), jordbund (f.eks. organisk stof, erosion, komprimering og arealbefæstelse), vand (f.eks. hydromorfologiske forandringer, kvantitet og kvalitet), luft, klima (f.eks. drivhusgasemissioner, virkninger, der er relevante for tilpasning), materielle goder, kulturarven, herunder den arkitektoniske og arkæologiske aspekter, og landskab.

5. En beskrivelse af projektets forventede væsentlige virkninger på miljøet som følge af bl.a.:

a) anlæggelsen og tilstedeværelsen af projektet, herunder, hvor det er relevant, nedrivningsarbejder

b) brugen af naturressourcer, navnlig jordarealer, jordbund, vand og biodiversitet, så vidt muligt under hensyntagen til en bæredygtig adgang til disse ressourcer

c) emissionen af forurenende stoffer, støj, vibrationer, lys, varme og stråling, opståelsen af gener og bortskaffelsen og genvindingen af affald

d) faren for menneskers sundhed, kulturarven og miljøet (f.eks. på grund af ulykker eller katastrofer)

e) kumulationen af projektets virkninger med andre eksisterende og/eller godkendte projekter, idet der tages hensyn til eventuelle eksisterende miljøproblemer i forbindelse med områder af særlig miljømæssig betydning, som kan forventes at blive berørt, eller anvendelsen af naturressourcer

f) projektets indvirkning på klimaet (f.eks. arten og omfanget af drivhusgasemissioner) og projektets sårbarhed over for klimaændringer

g) de anvendte teknologier og stoffer.

Beskrivelsen af de forventede væsentlige virkninger på de i artikel 3, stk. 1, angivne faktorer bør omfatte projektets direkte virkninger og i givet fald dets indirekte, sekundære, kumulative, grænseoverskridende, kort-, mellem- og langsigtede, vedvarende eller midlertidige samt positive eller negative virkninger. I beskrivelsen bør der tages hensyn til de miljøbeskyttelsesmål, der er fastlagt på EU- eller medlemsstatsplan, og som er relevante for projektet.

6. En beskrivelse af, hvilke metoder eller beviser der er anvendt til identificeringen og forudberegningen af de væsentlige virkninger på miljøet, herunder oplysninger vedrørende eventuelle vanskeligheder (f.eks. tekniske mangler eller manglende viden) i forbindelse med indsamlingen af de krævede oplysninger og vedrørende de vigtigste usikkerheder.

7. En beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger med henblik på at undgå, forebygge, begrænse eller om muligt neutralisere identificerede væsentlige skadelige virkninger på miljøet og, om relevant, af eventuelle foreslåede overvågningsordninger (f.eks. udarbejdelse af en analyse efter projektets afslutning). Denne beskrivelse bør redegøre for, i hvilken grad de væsentlige skadelige virkninger på miljøet undgås, forebygges, begrænses eller neutraliseres, og bør dække både anlægs- og driftsfasen.

8. En beskrivelse af projektets forventede skadelige virkninger på miljøet som følge af projektets sårbarhed over for større ulykker og/eller katastrofer, som er relevante for det pågældende projekt. Relevante foreliggende oplysninger indhentet via risikovurderinger foretaget i henhold til EU-lovgivning såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU (*) eller Rådets direktiv 2009/71/Euratom (**) eller relevante vurderinger foretaget i henhold til national lovgivning kan bruges til dette formål, forudsat at kravene i nærværende direktiv opfyldes. Beskrivelsen bør, hvor det er relevant, omfatte de påtænkte foranstaltninger til forebyggelse eller afbødning af sådanne begivenheders væsentlige skadelige virkninger på miljøet og oplysninger om beredskabet med henblik på og den foreslåede håndtering af sådanne nødsituationer.

9. Et ikke-teknisk resumé af de på grundlag af punkt 1-8 fremlagte oplysninger.

10. En referenceliste med oplysninger om kilderne til de i rapporten indeholdte beskrivelser og vurderinger.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1).

(**) Rådets direktiv 2009/71/Euratom af 25. juni 2009 om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed (EUT L 172 af 2.7.2009, s. 18).«

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 418/2014

af 24. april 2014

om ændring af bilaget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk virksomme stoffer og disses klassifikation med hensyn til maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i animalske fødevarer for så vidt angår stoffet ivermectin

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 470/2009 af 6. maj 2009 om fællesskabsprocedurer for fastsættelse af grænseværdier for restkoncentrationer af farmakologisk virksomme stoffer i animalske fødevarer og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 ([1]), særlig artikel 14 sammenholdt med artikel 17,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Lægemiddelagentur udarbejdet af Udvalget for Veterinærlægemidler, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der bør i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 470/2009 fastsættes en maksimalgrænseværdi for restkoncentrationer (»MRL«) af farmakologisk virksomme stoffer, som i Den Europæiske Union er bestemt til anvendelse i veterinærlægemidler til dyr bestemt til fødevareproduktion eller i biocidholdige produkter, der anvendes i husdyrbrug.

(2) Bilaget til Kommissionens forordning (EU) nr. 37/2010 ([2]) indeholder en liste over farmakologisk virksomme stoffer og disses klassifikation med hensyn til maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i animalske fødevarer.

(3) Ivermectin er for øjeblikket opført i tabel 1 i bilaget til forordning (EU) nr. 37/2010 som et tilladt stof til alle pattedyrarter bestemt til fødevareproduktion for så vidt angår fedt, lever og nyre, med undtagelse af dyr, hvis mælk anvendes til konsum.

(4) Den 15. december 2010 anmodede Kommissionen Det Europæiske Lægemiddelagentur om at afgive en ny udtalelse om stoffet ivermectin med henblik på at give mulighed for at fastsætte en maksimalgrænseværdi for muskelvæv.

(5) Den 9. juni 2011 vedtog Udvalget for Veterinærlægemidler (»CVMP«) en udtalelse, hvori det anbefalede, at der fastsættes maksimalgrænseværdier for ivermectin i væv, herunder muskelvæv, for alle pattedyrarter bestemt til fødevareproduktion.

(6) Den 25. oktober 2011 anmodede Kommissionen CVMP om at tage sin udtalelse af 9. juni 2011 op til fornyet overvejelse og ændre den del, der vedrører restkoncentrationer ved injektionsstedet i »Andre bestemmelser« i tabel 1 i bilaget til forordning (EU) nr. 37/2010.

([1]) EUT L 152 af 16.6.2009, s. 11.
([2]) Kommissionens forordning (EU) nr. 37/2010 af 22. december 2009 om farmakologisk virksomme stoffer og disses klassifikation med hensyn til maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i animalske fødevarer (EUT L 15 af 20.1.2010, s. 1).

(7) Den 12. september 2013 vedtog CVMP en revideret udtalelse, hvori det anbefalede, at der for alle pattedyrarter bestemt til fødevareproduktion fastsættes en maksimalgrænseværdi for ivermectin, som skal gælde for muskel, fedt, lever og nyre, med undtagelse af dyr, hvis mælk anvendes til konsum. CVMP anbefalede i sin reviderede udtalelse, at der med henblik på overvågning af restkoncentrationer af ivermectin, når hele slagtekroppen er til rådighed, tages prøver af fedt, lever eller nyre frem for muskel, da restkoncentrationer i disse væv nedbrydes langsommere end restkoncentrationer i muskel.

(8) Rækken vedrørende ivermectin i tabel 1 i bilaget til forordning (EU) nr. 37/2010 bør derfor ændres, så den indeholder maksimalgrænseværdier for det farmaceutiske stof for alle pattedyrarter bestemt til fødevareproduktion, som skal gælde for muskel, fedt, lever og nyre, med undtagelse af dyr, hvis mælk anvendes til konsum.

(9) Der bør indrømmes de berørte parter en rimelig frist til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at overholde den nye maksimalgrænseværdi.

(10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Veterinærlægemidler —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EU) nr. 37/2010 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 24. juni 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. april 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG

I tabel 1 i bilaget til forordning (EU) nr. 37/2010 affattes rækken vedrørende stoffet ivermectin således:

Farmakologisk virksomt stof	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser (jf. artikel 14, stk. 7, i forordning (EF) nr. 470/2009)	Terapeutisk klassifikation
»Ivermectin	22, 23-Dihydro-avermectin B1a	Alle pattedyrarter bestemt til føde-vareproduktion	30 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 30 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre	For svin refererer MRL for fedt til »hud og fedt i naturligt forhold« Må ikke anvendes til dyr, hvis mælk anvendes til konsum	Antiparasitære lægemidler/ midler mod endo- og ekto-parasitter«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 419/2014

af 24. april 2014

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ([1]),

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ([2]), særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

(2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. april 2014.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

([1]) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.
([2]) EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ([1])	Fast importværdi
0702 00 00	MA	55,5
	MK	105,0
	TR	90,2
	ZZ	83,6
0707 00 05	AL	65,0
	MA	39,8
	MK	59,4
	TR	124,2
	ZZ	72,1
0709 93 10	MA	29,9
	TR	94,6
	ZZ	62,3
0805 10 20	EG	43,4
	IL	68,2
	MA	53,7
	TN	59,3
	TR	48,0
	ZZ	54,5
0805 50 10	MA	35,6
	TR	80,6
	ZZ	58,1
0808 10 80	AR	106,8
	BR	88,9
	CL	102,9
	CN	96,9
	MK	21,6
	NZ	139,9
	US	196,2
	ZA	130,1
	ZZ	110,4
0808 30 90	AR	94,7
	CL	146,6
	ZA	108,1
	ZZ	116,5

([1]) Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 420/2014

af 24. april 2014

om ophævelse af suspensionen af indsendelse af ansøgninger om importlicenser for sukkerprodukter under visse toldkontingenter

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ([1]),

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 891/2009 af 25. september 2009 om åbning og forvaltning af visse fællesskabstoldkontingenter for sukker ([2]), særlig artikel 5, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Indsendelse af ansøgninger om importlicenser for ordrenummer 09.4317 blev suspenderet fra den 27. september 2013 ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 931/2013 ([3]) i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 891/2009.

(2) Efter meddelelserne om ikke udnyttede og/eller delvist udnyttede licenser findes der på ny disponible mængder for dette ordrenummer. Suspensionen af indsendelse af ansøgninger bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Den suspension, som er fastsat ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 931/2013 om indsendelse af ansøgninger om importlicenser for ordrenummer 09.4317 fra den 27. september 2013, ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. april 2014.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

([1]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.
([2]) EUT L 254 af 26.9.2009, s. 82.
([3]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 931/2013 af 26. september 2013 om tildelingskoefficienten for udstedelse af importlicenser, der er ansøgt om fra den 8. til den 14. september 2013 for sukkerprodukter under visse toldkontingenter, og suspension af indsendelse af ansøgninger om sådanne licenser (EUT L 255 af 27.9.2013, s. 11).

AFGØRELSER

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 14. april 2014

for så vidt angår forlængelse af rettighedsperioden for audiovisuelle samproduktioner som fastsat i artikel 5 i protokollen om kulturelt samarbejde til frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side

(2014/226/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2011/265/EU af 16. september 2010 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side ([1]),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Korea på den anden side ([2]) (»aftalen«) blev undertegnet den 6. oktober 2010. Protokollen om kulturelt samarbejde (»protokollen«), der er knyttet som bilag til aftalen, fastsætter i artikel 1 rammerne for parternes samarbejde om at lette udvekslingen af kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser, herunder i den audiovisuelle sektor.

(2) Aftalen har i henhold til dennes artikel 15.10, stk. 5, fundet midlertidig delvis anvendelse ved afgørelse 2011/265/EU siden den 1. juli 2011 med forbehold af dens senere indgåelse.

(3) I medfør af artikel 3 i afgørelse 2011/265/EU er artikel 5 i protokollen vedrørende audiovisuelle samproduktioner blevet anvendt midlertidigt med undtagelse af stk. 2.

(4) I henhold til artikel 4, stk. 1, i afgørelse 2011/265/EU skal Kommissionen skriftligt underrette Korea om Unionens hensigt om ikke at forlænge rettighedsperioden for audiovisuelle samproduktioner i henhold til artikel 5 i protokollen og i overensstemmelse med proceduren i artikel 5, stk. 8, heri, medmindre Rådet efter forslag fra Kommissionen fire måneder før udløbet af en sådan rettighedsperiode indvilger i at forlænge den pågældende periode. Hvis Rådet endvidere i henhold til artikel 4, stk. 1, i afgørelse 2011/265/EU indvilger i at forlænge rettighedsperioden, finder forpligtelsen til at underrette Korea på ny anvendelse ved udløbet af den forlængede rettighedsperiode. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed for så vidt angår forlængelsen af rettighedsperioden.

(5) Den 25. september 2013 afgav den rådgivende EU-gruppe, der er nedsat i henhold til artikel 3, stk. 5, i protokollen, en positiv udtalelse om forlængelsen af rettighedsperioden i overensstemmelse med protokollens artikel 5, stk. 8, litra a).

(6) Rådet tilslutter sig forlængelsen af rettighedsperioden for audiovisuelle samproduktioners ret til støtte fra parternes respektive ordninger til fremme af lokalt og regionalt kulturelt indhold i overensstemmelse med protokollens artikel 5, stk. 4, 5, 6 og 7.

(7) Denne afgørelse bør ikke berøre Unionens og medlemsstaternes respektive kompetencer —

([1]) EUT L 127 af 14.5.2011, s. 1.
([2]) EUT L 127 af 14.5.2011, s. 6.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Rettighedsperioden for audiovisuelle samproduktioners ret til støtte fra parternes respektive ordninger til fremme af lokalt og regionalt kulturelt indhold i overensstemmelse med protokollens artikel 5, stk. 4-7, forlænges i et tidsrum på tre år fra den 1. juli 2014 til den 30. juni 2017.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. april 2014.

På Rådets vegne
A. TSAFTARIS
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 24. april 2014

om ikke-godkendelse af visse biocidholdige aktive stoffer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012

(EØS-relevant tekst)

(2014/227/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter ([1]), særlig artikel 89, stk. 1, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1451/2007 ([2]) er der opstillet en liste over aktive stoffer, som skal vurderes med henblik på eventuel optagelse i bilag I, I A eller I B til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF ([3]).

(2) For en række kombinationer af stoffer og produkttyper på denne liste gælder det enten, at alle deltagerne er trådt ud af undersøgelsesprogrammet, eller at den rapporterende medlemsstat, der er udpeget til vurderingen, ikke har modtaget et fuldstændigt dossier inden for den tidsfrist, der er angivet i artikel 9 og artikel 12, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1451/2007.

(3) Kommissionen har i henhold til artikel 11, stk. 2, artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1451/2007 derfor underrettet medlemsstaterne herom. Disse oplysninger er også offentliggjort elektronisk.

(4) En række virksomheder har inden for fristen på tre måneder efter denne offentliggørelse tilkendegivet deres interesse for at overtage hvervet som deltager for en eller flere af de pågældende stoffer og produkttyper. Imidlertid har disse virksomheder efterfølgende trukket tilkendegivelsen tilbage eller har ikke indsendt et fuldstændigt dossier.

(5) I henhold til artikel 12, stk. 4 og 5, i forordning (EF) nr. 1451/2007 bør de pågældende stoffer og produkttyper i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) nr. 528/2012 derfor ikke godkendes.

(6) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Biocidholdige Produkter —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De stoffer, der er opført i bilaget til denne afgørelse godkendes ikke for de produkttyper, som er angivet heri.

([1]) EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1.
([2]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1451/2007 af 4. december 2007 om den anden fase af det tiårs arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF om markedsføring af biocidholdige produkter (EUT L 325 af 11.12.2007, s. 3).
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter (EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. april 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG

Stoffer og produkttyper, der ikke skal godkendes

Navn	EF-nummer	CAS-nummer	Produkttype	Rapporterende medlemsstat
bis[1-cyclohexyl-1,2-di(hydroxy-.kappa.O) diazeniumato(2-)]-kobber	—	312600-89-8	7	AT
bis[1-cyclohexyl-1,2-di(hydroxy-.kappa.O) diazeniumato(2-)]-kobber	—	312600-89-8	9	AT
bis[1-cyclohexyl-1,2-di(hydroxy-.kappa.O) diazeniumato(2-)]-kobber	—	312600-89-8	10	AT
nonansyre	203-931-2	112-05-0	10	AT
glutaral	203-856-5	111-30-8	1	FI
glutaral	203-856-5	111-30-8	13	FI
disølvoxid	243-957-1	20667-12-3	11	SE
4,4-dimethyloxazolidin	257-048-2	51200-87-4	6	UK
4,4-dimethyloxazolidin	257-048-2	51200-87-4	12	UK
4,4-dimethyloxazolidin	257-048-2	51200-87-4	13	UK
2-butanon, peroxid	215-661-2	1338-23-4	3	HU
2-butanon, peroxid	215-661-2	1338-23-4	6	HU
polymer af formaldehyd og acrolein	polymer	26781-23-7	3	HU
sølvklorid	232-033-3	7783-90-6	3	SE
sølvklorid	232-033-3	7783-90-6	4	SE
sølvklorid	232-033-3	7783-90-6	5	SE
sølvklorid	232-033-3	7783-90-6	13	SE
fyrretræ, ekstrakt	304-455-9	94266-48-5	10	LV
triclosan	222-182-2	3380-34-5	2	DK
triclosan	222-182-2	3380-34-5	7	DK
triclosan	222-182-2	3380-34-5	9	DK
2-phenoxyethanol	204-589-7	122-99-6	3	UK

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til den endelig vedtagelse af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2014

(Den Europæiske Unions Tidende L 51 af 20. februar 2014)

På side I/117 læses tabellerne således:

»Godkendte stillinger

Institution	2014		2013	
	Faste stillinger	Midlertidige stillinger	Faste stillinger	Midlertidige stillinger
Europa-Parlamentet	5 636	1 150	5 592	1 151
Det Europæiske Råd og Rådet	3 065	36	3 117	33
Europa-Kommissionen	24 343	438	24 502	442
— drift	18 857	364	18 906	364
— forskning og teknologisk udvikling	3 677		3 773	
— Den Europæiske Unions Publikationskontor	655		669	
— Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig	310	71	303	75
— Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO)	121	3	122	3
— Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder	180		182	
— Kontoret for Infrastruktur og Logistik, Bruxelles	400		403	
— Kontoret for Infrastruktur og Logistik, Luxembourg	143		144	
Den Europæiske Unions Domstol	1 555	436	1 578	417
Revisionsretten	743	139	752	139
Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg	685	35	692	35
Regionsudvalget	489	43	494	43
Den Europæiske Ombudsmand	45	22	39	28
Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse	45		43	
Tjenesten for EU's Optræden Udadtil	1 660	1	1 669	1
Ansatte i alt	**38 266**	**2 300**	**38 478**	**2 289**

Godkendte stillinger

Organer, der er oprettet af Unionen og har status som juridisk person	2014		2013	
	Faste stillinger	Midlertidige stillinger	Faste stillinger	Midlertidige stillinger
Decentrale organer	128	5 004	133	4 988
Europæiske fællesforetagender	62	345	62	319
Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi		39		34
Forvaltningsorganer		491		425
Ansatte i alt	**190**	**5 879**	**195**	**5 766**«

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA